

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 489/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. augusta 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 2 T 75/2009 z 12. apríla 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. januára 2016 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 17 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 5 ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 T 75/2009 z 12. apríla 2011 (ďalej len „napadnuté uznesenie“).

Z obsahu sťažnosti, ktorá bola ústavnému súdu doručená bez príloh, vyplynulo, že proti sťažovateľovi je vedené trestné stíhanie, v rámci ktorého bol uznesením okresného súdu sp. zn. 2 T 75/2009 z 20. decembra 2010 vzatý do väzby. Sťažovateľ požiadal o prepustenie z väzby na slobodu podaním doručeným okresnému súdu 12. apríla 2011, o ktorom rozhodol okresný súd v ten istý deň napadnutým uznesením tak, že ho zamietol. Sťažovateľ po vyhlásení napadnutého uznesenia z 12. apríla 2011 zahlásil sťažnosť, ktorú aj písomne zdôvodnil. Sťažovateľ tvrdí, že o tejto jeho sťažnosti krajský súd „do dnešného dňa nerozhodol, teda de iure ešte stále rozhodnutie Okresného súdu v Trnave zo dňa 12. 4. 2011 sp. zn. 2 T 75/2009 týkajúce sa preskúmania zákonnosti väzby, nie je právoplatné“.

Sťažovateľ je toho názoru, že „Krajský súd v Trnave, keďže od dnešného dňa nerozhodol o mojej sťažnosti voči uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 12. 4. 2011 sp. zn. 2 T 75/2009, týkajúcej sa preskúmania zákonnosti väzby resp. žiadosti o prepustenie z väzby, porušuje čl. 5 ods. 4 dohovoru a čl. 17 ods. 5 Ústavy SR, predmetné uznesenie nenadobudlo právoplatnosť“.

Na základe uvedeného sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd v jeho veci rozhodol nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jeho označených postupom krajského súdu v konaní o sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 2 T 75/2009 z 12. apríla 2011 a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 500 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Pri právoplatnom rozhodnutí vydanom v trestnom konaní je pre začiatok plynutia lehoty dvoch mesiacov podľa ustanovení zákona o ústavnom súde rozhodujúci moment náležitého oznámenia rozhodnutia sťažovateľovi, ktorým je buď vyhlásenie rozhodnutia v prítomnosti sťažovateľa alebo doručenie rovnopisu rozhodnutia (napr. III. ÚS 186/02, III. ÚS 90/03).

Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že o sťažnosti sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu okresného súdu rozhodol krajský súd na neverejnom zasadnutí senátu 16. júna 2011 pod sp. zn. 6 Tos 39/2011. Označené uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 20. júla 2011.

Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 12. januára 2016, teda zjavne po uplynutí dvojmesačnej lehoty, ktorá začala sťažovateľovi plynúť odo dňa doručenia označeného uznesenia 20. júla 2011 a skončila 20. septembra 2011.

Vzhľadom na uvedené posúdil ústavný súd sťažnosť sťažovateľa ako podanú oneskorene a v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ju odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. augusta 2016